

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrivm Sancti Ananiæ Christi discipuli: Ex eo quod est apud
Metaphrasten.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

MARTYRIUM SANCTI ANANIAE *Vide Tom. i.*
 Christi discipuli : Ex eo quod est apud Meta- *Annal. C.*
 phrasten. *Baron. &*

ANANIAS qui fuit septuaginta Christi *Not. in Mar-*
 discipulorum vnus diuina quadam vir- *tyr. Roman.*
 tute & oculo numinis instinctu, Antio- *25 Ianuarij.*
 chia, vbi Christiani prima ditatus fuerat ap- *1. Octob.*
 pellatione, venit Damascū, vt eam quoque Eu- *iuxta Græ-*
 angelicæ veritatis doctrinæque suæ radijs illu- *c. 15. Latini*
 straret. *verò agunt*

Eodem verò tempore Saulus Iudaicæ do- *25 Ianuarij.*
 ctrinæ strenuus æmulator, magno in Christi *Ananias v-*
 discipulos furore concitatus, obtentis à Ponti- *nus ex sep-*
 fice literis, acerrimam in eos mouebat perfe- *tuaginta*
 cutionem: cunctosque, quos poterat, Christianæ *Christi disci-*
 pietatis cultores, vinctos in custodiam, varijs *pulis.*
 excarnificandos supplicijs tradebat. Cum *Act. 9.*
 verò ea propter Damascum quoque pergeret, *Saulus per-*
 plenulque minarum, non paucis stipatus sa- *sequitur Ec-*
 tellibus, ciuitati appropinquaret, ecce subitò *clesiam.*
 cælesti circumdatus lumine, à Domino humi *Christus ap-*
 prosternitur, increpaturque; Saule, Saule, *paret Saulo,*
 quid me persequeris? Saulus ea Christi Iesu *& monetur*
 voce totus tremefactus, supplicem se protin- *vt ad Ana-*
 nus ei exhibet; & quid fieri à se velit, treme- *niam vadat.*
 bundus rogat. Cui Dominus: Vade, inquit, in *Ananias*
 ciuitatem, diceturque tibi, quid te facere oporteat. *Saulum in*
 Eodem illo tempore monuit Ananiam *veroque ho-*
 Dominus visione cælesti, vt rectà ad Saulum *mine illumi-*
 pergeret, impositisque manibus caliginem ab *nat.*
 oculis eius abstergeret. Hac visione admonitus *terla-*
 Ananias, aliaque omnia, quæ prolixè in Actibus *terla-*
 comprehenduntur, edoctus, venit ad Saulum;

terfaque ab oculis ac mente caligine, videndi facultatem ei restituit: eumque deinde diuinis rebus præclare instructum, ad prædicandum gentibus Euangelium misit.

Hoc munere, magna cum Christi gloria, erga Paulum functus Ananias, cum ibidem Ecclesiam collegisset, iter suum Eleutheropolim versus instituit: sparsoque ibidem & alibi Euangelij semine, haud poenitendos fructus collegit. Interea cum prospero rerum successu vberem animarum segetem in horrea Domini referret, quidam egregij dæmonis satellites, quorum

Vinctus ducitur ad Lucianum Præsidem Ananias.

** Licinium.*

Lucianus ei blanditur.

Flagellatur Ananias.

Ananias eximia constantia.

erat munus Christianos venari, præter alios, hunc quoque præcipuum Christi athletam, iniectis vinculis, ad * Lucianum Præsidentem protraxerunt. Præses, quanquam incredibili in nomen Christianum odio flagraret, multosque inaudita crudelitate tormentis subiecisset, visa tamen Ananias animi corporisque pulchritudine, simulata benignitate à Christi eum confessione auocare conatus est. At verò Ananias, occulta hominis feritate, fraudeque probè perspecta, impietatem illius constanter redarguit: dixitque fieri non posse, ut ullis vel blâditijs vel tormentis, à Deo suo, cæli terræque conditore, auelleretur. Hæc audiens Lucianus, laxatis iræ suæ habenis, protinus martyr dorsum plagis conscindi iubet. Sed cum martyr tormentis minisque cunctis esset superior, rursus à supplicijs ad blanditias conuersus Præses: Quin tu, inquit, parcis tuæ pulchritudini? An tibi iucundum videtur, tot tantisque tormentis fatigari, & non potius sacrificijs deorum benignitatem deprecari? Ad quæ Christi discipulus: At

ego,

ego, inquit, dijs non modo non sacrificabo, sed quacunq[ue] via modoq[ue] possum, omnes ad eandem Christi Iesu salutarem cōfessionem inuitabo.

Propter hęc ira percitus Iudex, iussit nudatum martyris corpus ferreis dilacerari vngulis, aduriq[ue] lampadibus: ac tandem in Christi confessione constanter permanentem lapidibus obrui. Ea mortis prolata sententia, discipulus Christi lætabūdus ad certaminis locum extrā ciuitatē perrexit: protensiq[ue] in cælum manibus, tanquam alter Stephanus, Deo, lapidibus obrutus, spiritum tradidit: cuius corpus in paterno solo Damascenorum regione splēdidē conditum iacet.

Dirē cruciatur.

Obruitur lapidibus.

VITA S. NICETII TREVIRORVM,

31. Episcopi: Ex ea quam Gregorius Turonensis conscripsit. Lib. de vita Patrum cap. 17. & de gloria Confessorum cap. 94. ex certa relatione Aredij Abbatis vr̄bis Lemouicina, ab ipso Nicetio enutriti & clericatus ordinem sortiti: nec non miraculis clari. Quo tempore vixerit, patet infrā.

*Vide Tom. 7
Annal. C.
Baron. &
Not. in Mar-
tyr. Roman.
5 Decemb.*

NICETIVS Episcopus ab ipso ortus 1. Octob. sui tempore diuinis quibusdam signis in sortem Domini electus fuisse videtur. Nam cū partu effusus, aliorum instar infantium capillis nudus in lucem prodiret, in circuitu tamen capitis tenuis pilorum ordo aptē distinctus apparuit; haud secūs ac sacerdotali corona ex arte ornatus fuisset. Exindē à stu-

*Ado vero
& alij non
nulli 5. De-
cemb.
Enrem mī-
ram in nato
S. Nicetio.*